

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FRU KRISTINA

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

12138
459

FRU KRISTINA

Skuespil i 3 Akter
af Olga Højnæs

Sat i Scene af
Alfred Cohn

I HOVEDROLLERNE

Albrecht Schmidt
Mary Hennings ♥ Hilda
Borgstrøm ♥ Alb. Price
Ingeborg Skov

Fru Kristina.

1. AKT.

6. Kristina er Mieris' flinkeste Elev.
7. „Vil De gøre min Hustru og mig den Glæde at besøge os i Aften?“
8. Anne Mieres, Malerens Hustru, er svag og lidende.
9. „Jeg har indbudt en af mine Elever til at besøge os i Aften, en Elev jeg sætter Pris paa.“
10. Mieris og Kristina mødes i fælles Interesse for Kunsten.
11. „Ak ja, Dem kan min Mand tale med. — Det har været min Ulykke, at jeg ikke forstaar mig paa Kunst.“
12. „De maa komme og besøge os rigtig ofte!“
13. Nogen Tid senere.
14. Mieris har indbudt sine Elever til en Festlighed paa sin Villa.
15. Mieris har fattet en varm og levende Interesse
16. „Lad os gaa ned til Havet, der er saa skönt i Aften!“
17. „Hvis jeg var fri, Kristina — — —, gid De var min!“

18. „Vær rolig, jeg tager ikke Deres Mand fra Dem, — De ser mig aldrig mere!“
19. Franz Herder, Mieris' bedste Ven, søger forgæves at berolige Anne.
20. Et Aar senere.
21. Kristina bor hos sin Onkel i et fremmed Land.
22. Maleren Mieris, som siden sin Hustrus Død sidste Efteraar har levet helt tilbagetrukket, er rejst til Udlandet for at studere fremmed Malerkunst.
23. Minderne overvælder Kristina.
24. Kristina iler til Malerisamlingen for at søge Glemsel i sit Arbejde.
25. Et Møde.
26. „Nej, Kristina, det var ikke Dem, der dræbte min Hustru. Hun var mærket af Døden.“
27. „Bliv min, Kristina, jeg elsker Dem saa inderligt.“
28. „Jeanne skal altid finde et Hjem hos mig, Onkel.“
29. „Og vi, som troede, at Du vilde blive hos os de Par Aar, jeg har at leve i!“
30. Efter Bryllupsrejsen.
31. De Nygifte ankommer til Mieris' Villa.
32. Paa kendte Steder.

33. Samvittighedens Røst.

2. A K T.

35. Seks Aar efter.
36. Samlivet mellem Kristina og Mieris blevet en Vane for dem begge.
37. Kristina er blevet sløv og ligegyldig.
38. Kære Kristina. Tak fordi Du vil have mig! Jeg er saa alene, nu da Fader er død. Jeg rejser i Aften og glæder mig til at se Dig og Din Mand og Dine to smaa Piger. Paa Gensyn!
Din hengivne Kusine Johanne.
39. Jeanne ankommer samtidig med Brevet.
40. Jeanne er straks blevet fortrolig med Mieris.
43. Herder, straks har fattet Interesse for Jeanne, tager glad imod en Invitation til at komme i Besøg nogle Dage.
44. Næste Dag.
45. „Bliv staaende saaledes!“
46. „Mor! Mor! Killingen skal males! Kom en Gang og se!“
47. Kristina begynder at føle Uro.
48. Fortidens Manelser.
49. „Nu kommer Straffen! Nu kommer Straffen!“
50. — — og forlad os vor Skyld — —

3. AKT.

52. Kristina vil gøre sig smuk for at forsøge at vinde sin Mand tilbage.
53. „Hvor er Du smuk i Dag.“
54. „Jeg kan ikke glemme, saa brillant Du ser ud i Aften, Kristina.“
55. Hvad staar I to og hvisker om?“
56. Dagen efter.
57. Nogle Dage senere.
58. Kristina beder Herder indhente de andre.
59. — — — forlad os vor Skyld — — —
60. Bliv her.
61. „De skal holde op med Deres forargelige Legen med Mieris!“
62. „Var det alt, hvad De vilde sige mig — —“
63. Kristinas Fødselsdag.
64. „Grib mig saa! — Nu springer jeg!“
65. „Nu skal Du faa Din Hævn, Anne Mieris!“
66. „Hvad er der sket?“
67. „Der er sket det, at Din Hustru har fundet det nødvendigt at anvende denne!“
68. „Det har De paa Deres Samvittighed!“
69. „Aa Gudskelov! Kristina, hvorfor gjorde Du dette? — Jeg elsker jo kun Dig!“
70. „Jeg mente jo ikke noget med det! Jeg holder jo bare af Dem, Herder!“

71. „Se, Mor, nu er de gode Venner!“
72. „Nu kommer de Fremmede!“
73. Kærlighed for hele Livet.

* * *

Maleren Mipuel Mieris, hvis Kone er svagelig og mærket af Døden, har paa sin Malerskole en ung kvindelig Elev, Kristina, der har vakt hans Kærlighed.

Han inviterer hende hjem til sig, hvor Kristina træffer hans Hustru, der straks forstaar, at denne fremmede Kvinde snart vil indtage hendes Plads.

Ved en Fest som Mieris nogen Tid efter giver paa sit Landsted ved Havet, erklærer Kunstneren Kristina sin Kærlighed, da han i det herlige Maaneskin har ført hende ned til Havet. Men hans Hustru er fulgt efter, og da hun ser Mieris kysse Kristina flygter hun op til Villaen, og Kristina, der ser det, glemmer aldrig dette Syn.

Kort Tid efter døde Mieris Hustru, og et Aars Tid efter holdt han Bryllup med Kristina.

6 Aar efter genser vi Familien, der nu har to Døtre. Kristina er ligesom blevet træt i sit Ægteskab, og Mieris er det gaaet lige saadan.

En Kusine til Kristina kommer nu paa Besøg, og Maleren fængsles af den friske unge Pige, medens Kristina i hende ser Hævneren for, hvad hun selv i sin Tid voldte Mieris første Hustru af Sorg.

Naar hun gaar de gamle Steder ser hun i Syner alt, hvad der skete for 7 Aar siden, og hun aner, at den samme Lod vil blive hende beredt, som den første Fru Mieris fik.

Ved en Fødselsdagsfest, hvor baade Mieris og Kristinas Kusine er meget lystige, ser Kristina pludselig, hvorledes Manden kysser den unge Pige, og fortvivlet griber hun en Revolver for selv at gøre Plads for sin Efterfølgerske. En Ven af Mieris slaar til hendes Haand, og Kuglen rammer et Portræt af Mieris første Hustru.

Vennen taler nu alvorligt med den unge Pige, der ved sin Ubetænksomhed nær havde bragt sin Kusine i Døden, og Mieris og Kristina finder atter hinanden, og forstaar at deres Kærlighed endnu har Styrke og Livskraft.

B.

a.

K R I S T I N A

Ink. 011
12 JAN. 1917

Skådespel i tre akter.

Kristinas roll utföres av HILDA BORGSTRÖM.

b. PERSONERNA:

Miquel Mieris, konstnär	Albrecht Schmidt
Anna, hans hustru i första giftet	Mary Hennings
Kristina	Hilda Borgström
Kristinas onkel	Albert Price
Jeanne, hans dotter	Ingeborg Skov
Franz Herder	Ernst Eklund

(Presentationsscenerna utgå).

c. Första akten.

1. Kristina ^{var} ~~är~~ den bästa eleven på Mieris ateljé.
2. Mieris, som fäst sig vid den lovande unga konstnärinnan, inbjöd ^{att} ~~er~~ henne en dag till ett besök i hans hem.
3. Han ^{för} ~~kan~~ behöva någon att tala med, ty hans hustru ^{var} ~~är~~ klen och sjuklig.
4. Utgår.
5. Så möttes Mieris och Kristina i det gemensamma intresset för konsten.
6. Utgår.
7. Och Kristina lovar ^{att} ~~er~~ det första besöket inte skulle bli detsista.
8. Utgår.
9. Utgår.
- 9a. Någon tid senare hade Mieris anordnat en fest på sin villa, och Kristina var naturligtvis bland de inbjudna.
10. utgår.
11. Kvällen var utomordentligt vacker och inbjöd till en promenad vid stranden.
12. Så fick hennes vacklande hälsa dödsstöten.
13. "Lita på mig, jag skall inte ta er från er, fru Anna! Ni skall aldrig mer behöva återse mig."
14. Men Franz Herder, som ^{var} ~~är~~ Mieries bästa vän, sökte förgäves trösta fru Anna.
15. Ett år hade gått, och Kristina bodde nu utomlands hos en onkel.

for 63/17

16. (Tidningsnotis)

Målaren Miquel Mieries, som sedan sin hustrus död, under det sista halvåret levat ett tillbakadraget liv och inte låtit mycket tala om sig, har rest till utlandet för att studera utländsk konst.

16a. Utgår.

17. Genom arbetet i konstgalleriet försöker Kristina glömma det förflutna.

18. Ett möte.

19. "Nej, Kristina, det var inte er skuld, att min gustru dog. Hon var redan förut märkt av döden."

20. "Bliv min, Kristina - ni vet ju, hur innerligt jag älskar er."

21. "Jeanne skall alltid finna ett hem hos mig, oncel."

22. Utgår.

23. Brölloppet var snart klart, och efter weddingtrippen anlände de nygifta till Mieries villa.

23a. Utgår.

24. Hur underliga minnen stego inte fram för Kristina i detta hus!

25. Samvetets röst.

1. Andra akten.

2. Efter sex års samliv ~~har~~ förhållandet mellan Mieries och Kristina ~~börjat svalna~~.

3. Utgår.

4. Självhade Kristina blivit slö och ligkiltig, det var bara barnen, som kunna liva upp henne en smula.

5. (Brev)

Kära Kristina!

Tack för att du vill vara så bussig och ta emot mig. Du skall tro, att jag haft det ganska trist, sedan pappa dog. På återseende i morgon alltså. Hälsa till din gubbe och dina små tjejer från din ostyriga kusin
Jeanne.

6. Knappt hade Kristina hunnit läsa brevet, Förrän Jeanne var där i Egen person.

7. Efter några dagar hade Jeanne redan blivit mycket förtrolig med Mieries, och de två togo en ridtur tillsammans.

8. Utgår.

9. Franz Herder var just på väg till Mieries, och de gjorde sålunda sällskap tillbaka till villan.

10. Herder hade strax fattat tycke för Jeanne och dröjde inte länge med svaret, när man bad honom upprepa besöket om ett par dagar.
11. Dagen därpå ville Mieris föreviga Jeanne på duken.
12. Utgår.
13. "Mor! Mor! Kom och titta, kisse ska målas!"
14. Kristina började bli orolig över den vändning sakerna tagit.
15. Utgår.
16. Och alltjämt lämnade henne den döda fru Anna ingen ro.
17. Utgår.
1. Tredje akten.
2. Genom att smycka sig som till fest, hoppades Kristina kunna vinna Mieris tillbaka.
3. "Åh, vad du är vacker i dag, Kristina!"
4. "Jag kan inte glömma, hur strålande du är i dag, Kristina!"
5. "Vad står ni två och viskar om?"
6. Dagen efter.
7. Och några dagar senare.
8. Under ridturen bad Kristina plötsligt Herder invänta de andra.
9. "Förlåt oss vår skuld!"
10. "Stanna så där!"
11. Herder fann sig, med anledning av vad han sett, föranlåten att förehålla Jeanne att sluta med sin lek med Mieris.
12. "Var det allt, som ni hade att säga mig."
13. Kristina firade några dagar senare sin födelsedag.
14. "Ta mig då! Nu hoppar jag!"
15. "Nu skall du få din hämnd, Anna Mieris!"
16. "Vad är det, som har hänt?"
17. "Det är det, som har hänt, att din hustru funnit det nödvändigt att använda den här!"
18. "Och det har ni på ert samvete!"
19. "Herregud, Kristina, varför gjorde du detta. Du vet ju, att det bara är dig, jag älskar."
20. "Att ni inte förstod, att jag inte menade något med det. Det är ju bara er, jag håller av, Herder."
21. "Se mor, nu är dom goda vänner igen!"

22. "Nu kommer främmandet!"

23. ~~Kärlek för hela livet.~~ *utgå.*

Ink. 611
12 JAN. 1917

CENSURBESKRIVNING TILL "KRISTINA"

Kristina är konstnären Mieris mest lovande elev. Mieris, som blivit intresserad av den unga flickan, bjuder henne en dag hem till sig för att ha någon att prata med, ty hans egen fru är sjuklig och klen och har aldrig intresserat sig för konst. Besöken upprepas och Kristina kommer även med på en stor fest, som Mieris anordnar i sin villa. Under en promenad i parken med Kristina yppar nu Mieris sin kärleks sjukdom härigenom blev ytterligare påskyndad. Kristina reser för- lek till Kristina och kysser henne. Detta har iakttagits av Mieris fru, twivlad utomlands för att besätta sig hos enonkel därute och dennes dotter Jeanne. Här träffar hon emellertid en dag på konstgalleriet samman med Mieris, som nu varit ankling ett halvt år och befinner sig på en studieresa. Kärleken vaknar på nytt, och Kristina samtycker att bli Mieris gustru.

Efter sex års samliv har redan de två makarnas kärlek svalnat betydligt. Det är endast deras två små flickor, som göra, att huset inte verkar alldeles dött. En dag kommer nu Jeanne, vars far dött, att slå sig ned för framtiden hos ~~Mieris~~ Kristina och hennes man. Det börjar snart utveckla sig till något, som kan se ut som ett förhållande mellan Mieris och den unga flirtiga Jeanne, vilken emellertid i själva verket är förälskad i Mieris bästa vän, Herder, som då och då besöker familjen.

Kristina har upptäckt att Mieris kärlek för Jeanne blir allt större. Och under allt detta förföljes hon av minnet av den döda fru Anna, Mieris första hustru. Nu är det straffet, som kommer!

När hon till sist får, vad hon tror är bekräftelse på saken på sin egen födelsedag, beslutar hon taga sitt liv. Men Herder kommer alldeles lagom för att förhindra hennes uppsåt och få ~~hennes~~ kulan att ta en annan riktning. Mieris kom tillrusande. -Herregud, Kristina, varför gjorde du detta? Du vet ju, att det bara är dig, jag älskar! ropar han. Och i rummet bredvid har Jeanne erkänt, att hon bara lekt för att göra Herder svartsjuk.

Gästerna kunna komma!

63/
17

Sett på en dramatisk film: Fru Kristine, utg. av Janis Bofors 1917
Regi: Alfred Cohen. Manus: Olga Højns. (M. Ingberg nr 37)

har svårt för att bekänna sin kärlek, börjar en ganska farlig flirt med Mieris.

Kristina märker snart, att hennes man börjar allt mer finna behag i den unga flickans sällskap, under det han har allt mindre tid övrig för sin hustru. I hennes förtvivlan dyker fru Annas bild allt oftare fram för hennes minne. Det är straffet, som nu kommer! menar Kristina, vars skuldmedvetande åter har vaknat till sin fulla kraft.

Allt olidigare blir situationen för henne, och i dag på sin födelsedag, medan man just väntar, att gästerna skola komma, får hon ett tydligt bevis, då hon ser Jeanne i Mieris armar.

Den förtvivlade Kristina anser sig endast ha ett steg övrigt. Hon har redan höjt revolvern.

— Nu skall du få din hämnd, fru Anna! ropar hon.

Då kommer Herder, som annat oråd, inrusande, alldeles lagom för att slå revolvern ur hennes hand, och ge skottet en annan riktning.

Mieris kommer springande:

— Vad är det, som har hänt? frågar han:

— Det är det, som har hänt, att din fru har funnit det lämpligast att använda den här! säger Herder och visar honom revolvern.

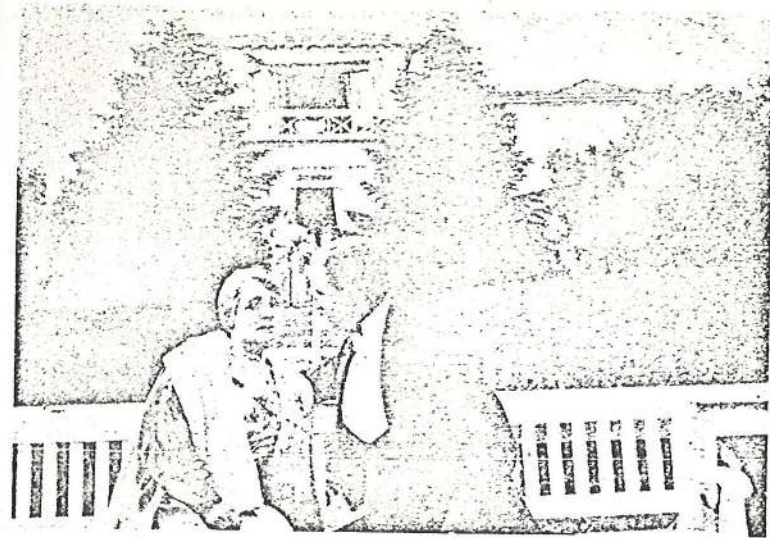
Ögonblicket därpå håller Mieris Kristina i sina armar.

— Kristina, Kristina! Varför gjorde du detta? Du vet ju att det är bara dig, jag älskar, ropar han.

Och därute ha Jeanne och Herder även funnit varandra. Det har varit högt spel, som Jeanne spelat, men nu är i alla fall faran förbi. Nu kan ingenting i världen skilja Mieris och Kristina.

Gästerna kunna komma!

Förlåt oss vår skuld.

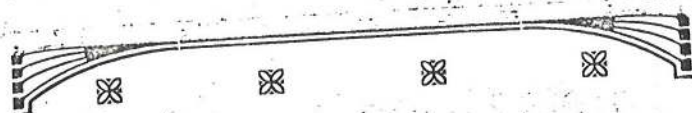

Skådespel i tre akter.

Kristinas roll utföres av
HILDA BORGSTRÖM

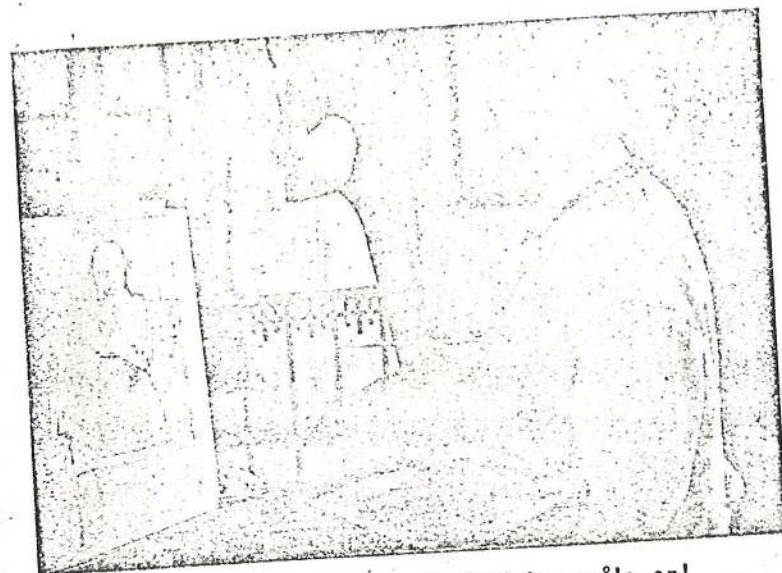
MONOPOLRATTEN TILLHÖR
A.-B. SVENSKA BIOGRAFFEATERNS
FILMSBYRÅ, STOCKHOLM.

Eftertryck förbjudes.

PERSONERNA:

Miquel Mieris, konstnär ALBRECHT SCHMIDT
Anna, hans hustru i första giftet... MARY HENNINGS
Kristina HILDA BORGSTRÖM
Kristinas onkel..... ALBERT PRICE
Jeanne, hans dotter INGEBORG SKOV
Frans Herder..... ERNST EKLUND

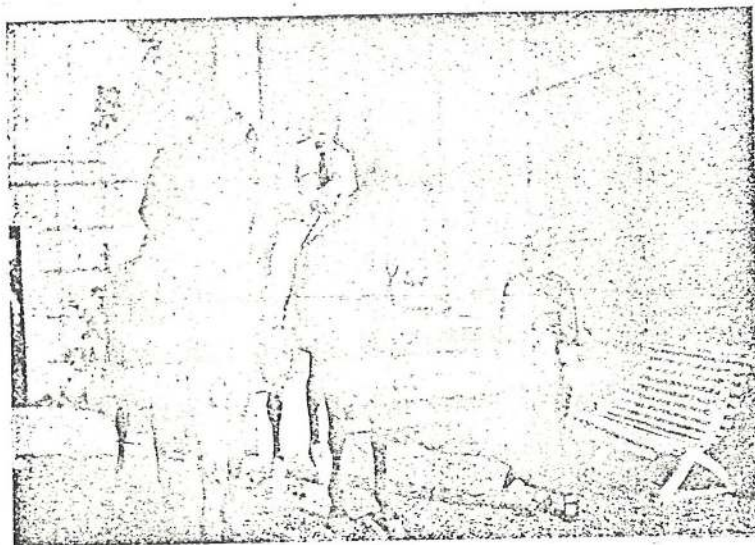

— Stå still så där, så skall jag måla er!

Förlåt oss vår skuld.

KRISTINA är den berömde konstnären Mieris bästa och mest lovande elev. Det är sålunda helt naturligt, att hennes lärare kommit att fästa sig vid den även för övrigt mycket intagande flickan.

Mieris familjeliv har inte varit så lyckligt under de senare åren. Visserligen har hans hustru aldrig kunnat dela hans flammande intresse för konsten, men de två hade varit fästade vid varandra av en hängiven kärlek. Nu har dock fru Annas tilltagande sjuklighet, som nästan ständigt hållit henne fjättrad vid sängen eller vilstolen, gjort, att Mieris blivit allt mer och mer nedtryckt. Han är ännu en man i sin bästa ålder, och man får inte döma honom

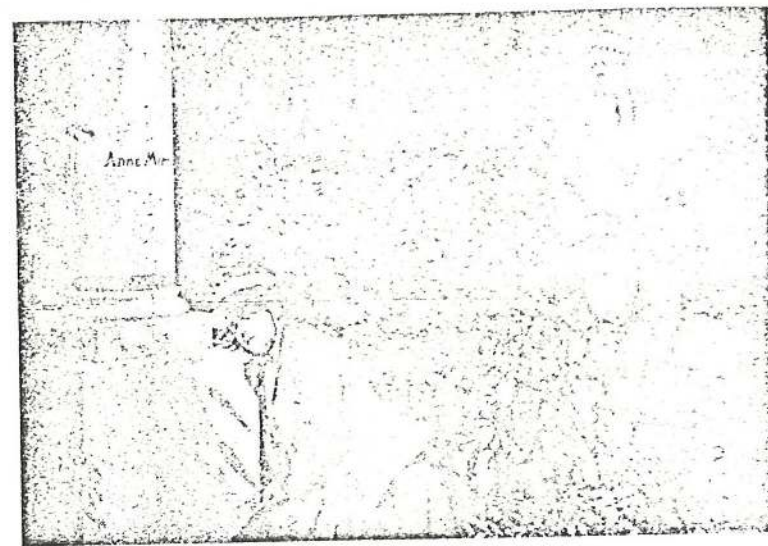

Svartsjukan börjar vakna.

för hårt, då han ibland nästan kan finna det tungt att vara länkad vid en sjukling, som därtill icke kan dela hans konstnärliga intressen.

I Kristina har han funnit en kvinna, som han kan diskutera de konstnärliga spörsmålen med, och en kväll ber han henne komma och hälsa på honom i hans hem. Till en början har väl Mieris icke haft någon annan mening än att Kristina skulle få kvällen där hemma att gå fortare. Och fru Anna kunde också behöva se människor hos sig. Det skulle nog göra henne gott i den ständiga ensamhet, vari hennes dagar förflutit under den senaste tiden, då hon knappast kommit utanför deras villa.

Men Mieris skall snart se, att det också är med andra känslor, han blir fästad vid Kristina. Vid en fest i hans villa, där hon naturligtvis är inbjuden, biktar Mieris sin

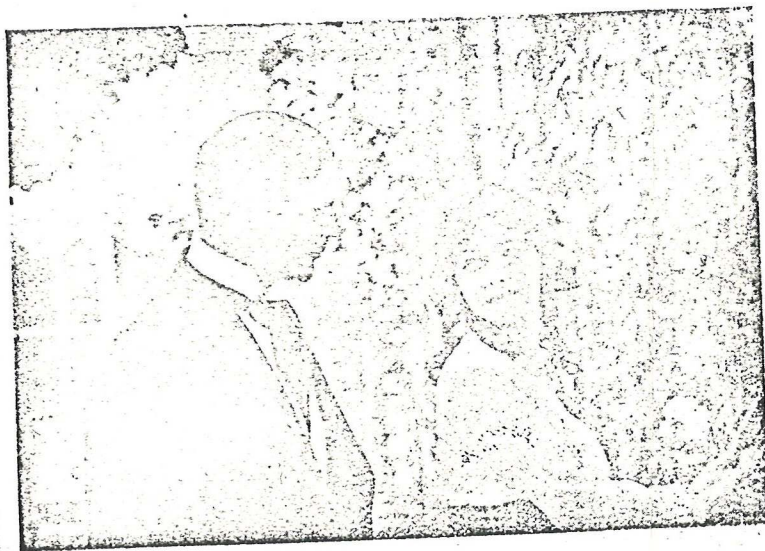

.... och förlåt oss vår skuld.

kärlek under en promenad nere vid stranden, och Kristina, som är berusad av hans ord, låter honom passionerat trycka en kyss på sina läppar. Då höra de plötsligt steg bakom sig, och när de vända sig om, se de fru Anna i vild flykt ila från platsen. Förtvivlad rusar Kristina efter henne och in i villan, där den sjuka sjunkit halvt vanmäktig ned.

— Var lugn för mig, fru Anna! ropar hon. Jag skall inte ta er man ifrån er, och ni skall aldrig behöva återse mig.

Dagen därpå reser Kristina från staden för att bege sig till utlandet, där hon bosätter sig hos en onkel och dennes dotter, Jeanne. Här lever Kristina ett tillbakadraget liv bland kära vänner, och hon börjar så småningom att glömma den pinsamma scenen från Mieris fest, då hon en dag, när hon slår upp en tidning, finner ett medde-

Frans och Jeanne.

lande om Mieris. Hans hustru är borta, och han har efter hennes död under det sista halvåret fört ett tillbakadraget liv, men nu rest utomlands för att studera utländsk konst. Tidningsnotisen ger nytt liv åt det plågsamma minnet, och Kristina kan inte bli det kvitt. Så börjar hon ägna sig åt ett intensivt arbete för att söka glömma. Hon har börjat måla igen, och man kan finna henne hela dagarna troget vid sitt staffli uppe på konsgalleriet.

När hon så en dag kopierar en av de gamla mästarna, märker hon plötsligt, att hon står öga mot öga med den man, för vilken hon genomlidit så mycket. Mieris har på sina resor kommit till samma stad som hon, för att också ta dess konstskatter i betraktande. Nu stå de där sålunda tillsammans i det främmande landet. Alla minnena storma på Mieris, och åter en gång drar han

Kristina intill sig för att fråga henne, om hon vill bli hans hustru.

Kristina erinrar om fru Annas död, som hon trott sig vara skulden till, men Mieris förklarar, att hans fru redan var märkt av döden, när den olyckliga festen ägde rum. Då ger Kristina slutligen efter för hans böner, och de gå tillsammans tillbaka till hennes onkel, som alltid trott att han, och Jeanne skulle få behålla Kristina så länge, som han levde. Kristina tröstar honom med, att Jeanne alltid skall finna ett hem hos henne och Mieris, om hon så skulle önska en gång i framtiden.

Inte sant, frågar hon sin blivande man.

— Jo visst svarar Mieris.

Efter några års äktenskap har samlivet mellan Mieris och Kristina blivit mest en vana bara för de två. Kristina har blivit slö och likgiltig, och det är inte många ord som växlas mellan de båda makarna. Om de inte hade sina två små flickor, skulle huset nog verka alldeles dött.

Då kommer som en uppräckning ett brev från Jeanne, där hon skriver och berättar, att hon rest för att hälsa på dem, ty hon har blivit så ensam sedan hennes far dog. Knappt har Kristina läst brevet till slut, förrän Jeanne står där i egen person. Så stor hon har blivit!

— Och så vacker, smickrar Mieris.

Jeannes besök tycks draga allt längre ut på tiden, och snart är det bestämt att hon skall stanna där för all framtid. Det börjar åter bli livligare i Mieris villa, och man har också fått en allt oftare sedd gäst i Herder, som är en av Mieris bästa vänner. Han har blivit förälskad i Jeanne, som emellertid för att leka med den unge mannen, vilken

Granskn.-N:r

16937

Tillverkn.-N:r

sv. Biogr.

Tillverkn. firma:

Dania Bio.

Förlåt oss vår skuld! Skådespel i 3 akter. Kristinas roll utföres av Hilda Borgström.
Apt. ex.: 1.
Filmens svenska titel (och den utländska): Kristina. Förlåt oss vår skuld.
Skuespil i 3 akter av Olga Hejnaes.

Ans. kop.

60-360

54-354

99-361

93-1075

Filmens längd, före klippning:

Granskn.-avgift erlagd med: 1135 mtk; efter klippning:

380 + 358 + 39 m. = 777 mtk

Ovanstående film godkännes för offentlig förevisning i Sverige, dock icke för barn under 15 år.

Stockholm den 15 Jan. 1917.

Statens Biografbyrå.

L. Gery

Dram.

Anmärkingar:

I akt III klippt Kristinas hämtande och avlossande av revolvern och dennas vridande ur hennes hand. En del texter ändrade enligt överenskommelse.

Provpilmen har danska texter; en därifrån delvis vvikande svensk förteckning bifogad. I akt III bortklippes revolvermotivet; därav betingade textretoucher böra rikttagas.

Beskrivning å andra sidan.

Kristina är elev åt målaren Mieris, som har en
sjuklig fru. Sedan denna dött, gifta sig Mieris och
Kristina. En kusin till Kristina, Jeanne, besöker
dem. Kristina, som känner samvetsföreläsen gentemot
den döda fru Anna, ser med förskräckelse att Mieris
börjar intressera sig för Jeanne. Emellertid bli
Jeanne förlovad med en vän i huset, Franz Herder,
och förhållandet mellan makarna torde få anses be-
tryggat. —